

<p>◆ חולקים-disputants ◇ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה-central point for summary and review < מובאה של פסקה קודמת-insertion of an earlier segment O מעשה-story</p>	<p>■ מימרא-statement ? קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראייה-proof</p>
מקרא-key:	

חולין-אלו טרפות		Talmud Navigator										
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ
וושט, נקובתו - במשהו, דרוסתו - במשהו, קנה, נקובתו - בכאיסר, דרוסתו בכמה?	רב פפי: בעי רב ביבי בר אביי:											◇
בתר דבעיא הדר פשטה אחד זה ואחד זה - במשהו	[רב ביבי בר אביי]											◇
מאי טעמא - זיהריה מקלא קלי ואזיל.												!
יתיב רב יצחק בר שמואל בר מרתא קמיה דרב נחמן, ויתיב וקאמר: דרוסה שאמרו - צריכה בדיקה כנגד בני מעיים.	[רב יצחק בר שמואל בר מרתא]											◇
האלהים מורי בה רב מכפא ועד אטמא.	אמר ליה רב נחמן: [רב]											◇
מאי כפא?												^
אילימא כפא דידיא												!
היינו כנגד בני מעיים												ז
אלא מכפא דמוחא עד אטמא												!
כי סליק רב חייא בר יוסף, אשכחיהו לרבי יוחנן וריש לקיש דיתבי וקאמר: דרוסה שאמרו - צריכה בדיקה כנגד בני מעיים.	[ר' יוחנן וריש לקיש]											◇
האלהים מורי בה רב מכפא ועד אטמא.	אמר להו: [רב חייא בר יוסף-רב]											◇
מנו רב, ומנו רב, ולא ידענא ליה?	א"ל ריש לקיש:											○
ולא נהירא ליה לאותו תלמיד ששימש את רבי רבה ור' חייא? והאלהים כל אותן שנים ששימש אותו תלמיד בישיבה - אני שמשתי בעמידה	א"ר יוחנן:											○
ומאן גבר												○
הוא גבר בכולא.												○
מיד פתח ריש לקיש ואמר: ברם, זכור אותו האיש לטוב שאמרו שמועה מפיו שמוטה ושחוטת - כשרה, שאי אפשר לשמוטה שתיעשה שחוטת	[ריש לקיש]											◇
יביא ויקף	ור' יוחנן:											◇
לא שנו אלא שלא תפס בסימנים, אבל תפס בסימנים ושחט - אפשר לשמוטה שתיעשה שחוטת.	רב נחמן:											◇
זה הכלל. [כל שאין כמוה חיה טריפה]												■
לאתוויי מאי?												^
לאתוויי שב שמעתתא.												!
דבי יוסף רישבא מחו בגידא נשיא וקטלי, אתו לקמיה דרבי יהודה בן בתירא												○
וכי להוסיף על הטרפות יש? אין לך אלא מה שמנו חכמים	אמר להו: [רבי יהודה בן בתירא]											■
רב פפא בר אבא רישבא מחו בכוליא וקטלי, אתו לקמיה דרבי אבא												○
וכי להוסיף על הטרפות יש? אין לך אלא מה שמנו חכמים.	אמר להו: [רבי אבא]											■
והא קא חזינן דקא מתה												ז
גמירי, דאי בדרי לה סמא - חייא.												!
ואלו כשרות בבהמה:												■
ניקבה הגררת או שנסקדה.												■

<p>◆ חולקים-disputants ◇ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה-central point for summary and review < מובאה של פסיקה קודמת-insertion of an earlier segment O מעשה-story</p>	<p>■ מימרא-statement ? קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראייה-proof</p>
מקרא-key:	

חולין-אלו טרפות		Talmud Navigator										
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ
עד כמה תחסר?											▲	◇
עד כאיסר האיטלקי	רשב"ג:										!	◇
נפחתה הגולגולת ולא ניקב קרום של מוח											■	◇
ניקב הלב ולא לבית חללו											■	◇
נשברה השדרה ולא נפסק החוט שלה											■	◇
ניטלה הכבד ונשתייר הימנה כזית											■	◇
המסס ובית הכסות שניקבו זה לתוך זה											■	◇
ניטל הטחול											■	◇
ניטלו הכליות											■	◇
ניטל לחי התחתון											■	◇
ניטלה האם שלה											■	◇
וחרותה בידי שמים											■	◇
הגלוזה - רבי מאיר מכשיר	[רבי מאיר]										◆	◇
פוסלין.	חכמים:										◆	◇
אלו טרפות - דוקא	אתמר, רבי יוחנן:										◆	◇
אלו כשרות - דוקא	ר' שמעון בן לקיש:										◆	◇
במאי קא מיפלגי?											▲	
בדרב מתנא											!	◇
האי בוקא דאטמא דשף מדוכתיה - טרפה.	דאמר רב מתנא:										!	◇
אלו טרפות דוקא, תנא טרפות ותנא זה הכלל, וחזייה לדרב מתנא דאתיא בזה הכלל, מאי טעמא - דמאי לנטולי, תנא אלו טרפות - הני הוא דטרפה, הא דרב מתנא כשרה.	ר' יוחנן:	◆	■								!	
אלו כשרות דוקא, תנא טרפות ותנא זה הכלל, וחזייה לדרב מתנא דלא אתיא בזה הכלל, מ"ט - לאו לנקובי דמאי ולא לפסוקי דמאי, ולנטולי נמי לא דמאי, תנא אלו כשרות - הני הוא דכשרות, הא דרב מתנא טרפה.	ר' שמעון בן לקיש:	◆	■								!	
האי בוקא דאטמא דשף מדוכתיה - טרפה	גופא אמר רב מתנא:										◆	◇
כשרה, ואי איפסיק ניביה - טרפה.	רבא:										◆	◇
והלכתא: איפסיק - נמי כשרה, עד דמתעכלא אתעכולי.											■	◇
עד כמה תחסר?											▲	<
[עד כאיסר האיטלקי]	[רשב"ג]										!	<
אתון דלא מתמתחי לכון שיעורא, שיעוריה בדינרא קורדינאה, והוי כפשיטא זותרתי, ומשתכחא ביני פשיטי דפומבדיתא.	זעירי:										■	◇
אמר רבי חנא פתוראה, עילא מינאי הוה קאי בר נפחא, ובעא מיני דינרא קורדינאה לשערי ביה טריפתא, ובעי למיקם מקמיה ולא שבקני	[בר נפחא]										○	
שב בני שב אין בעלי אומניות רשאין לעמוד מפני תלמידי חכמים בשעה שעסוקין במלאכתם.	אמר לי: [בר נפחא]										■	○

<p>◆ חולקים-disputants ◇ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה-central point for summary and review < מובאה של פסקה קודמת-insertion of an earlier segment O מעשה-story</p>	<p>■ מימרא-statement ⚡ קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראייה-proof</p>
מקרא-key:	

חולין-אלו טרפות		Talmud Navigator											
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ	
ולא?											ז	נד:	
כל בעלי אומניות עומדים מפניהם, ושואלין בשלומן, ואומרין להם, אחינו אנשי מקום פלוני בואכם בשלום	והתנן:										ז	נד:	
מפניהם - עומדין, מפני תלמידי חכמים - אין עומדין.	רבי יוחנן:										!	נד:	
בא וראה כמה חביבה מצוה בשעתך, שהרי, מפניהם - עומדין, מפני תלמידי חכמים - אין עומדין.	רבי יוסי בר אבין:										■	נד:	
ממאי? דילמא: כדי שלא תהא נמצא מכשילן לעתיד לבא.											ז	נד:	
כסלע - כיתר מכסלע, כאיסר - כיתר מכאיסר.	רב נחמן:											■	נד:
אלמא קסבר רב נחמן: עד ולא עד בכלל.												■	נד:
חבל היוצא מן המטה - עד חמשה טפחים טהור	איתיביה רבא לרב נחמן:										ז	נד:	
מאי לאו חמשה כלמטה?											ז	נד:	
לא, חמשה כלמעלה.											!	נד:	
מה' ועד עשרה - טמא	ת"ש:										ז	נד:	
מאי לאו עשרה כלמטה?											ז	נד:	
לא, עשרה כלמעלה.											!	נד:	
הדקין שבכלי חרס, הן וקרורותיהן ודופנותיהם יושבין שלא מסומכין - שיעורן בכדי סיכת קטן, ועד לוג	תא שמע:										ז	נד:	
מאי לאו לוג כלמטה?											ז	נה:	
לא, לוג כלמעלה											!	נה:	
מלוג עד סאה - ברביעית	ת"ש:										ז	נה:	
מאי לאו, סאה כלמטה?											ז	נה:	
לא, סאה כלמעלה,											!	נה:	
מסאה ועד סאתים - בחצי לוג	ת"ש:										ז	נה:	
מאי לאו, סאתים כלמטה?											ז	נה:	
לא, סאתים כלמעלה.											!	נה:	
לוג - כלמטה, סאה - כלמטה, סאתים - כלמטה	והתניא:										ז	נה:	
התם לחומרא											!	נה:	
כל שיעורי חכמים להחמיר, הוין מכגריס של כתמים להקל	דא"ר אבהו א"ר יוחנן:										!	נה:	
דיקא נמי, דקתני עלה דההיא: חמשה - כלמעלה, עשרה - כלמטה.											■	נה:	
ניטל הטחול.												■	נה:
לא שנו אלא ניטל, אבל ניקב - טרפה.	רב עזרא משמיה דרבא:											■	נה:
חותך מעובר שבמעיה - מותר באכילה, מן הטחול ומן הכליות - אסור באכילה	מתיב רבי יוסי בר אבין, ואיתימא ר' יוסי בר										ז	נה:	

<p>◆ חולקים-disputants ◇ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה-central point for summary and review < מובאה של פסקה קודמת-insertion of an earlier segment O מעשה-story</p>	<p>■ מימרא-statement ⚡ קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראייה-proof</p>
מקרא-key:	

חולין-אלו טרפות		Talmud Navigator												
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ		
הא בהמה גופא שריא											ז	נה.		
הוא הדין דאפילו בהמה נמי אסירא, אידי דתנא רישא מותר באכילה, תנא נמי סיפא אסור באכילה											!	◇	נה.	
ואיבעית אימא: נקב לחוד, ונחתך לחוד.											!	◇	נה.	
ניטלו הכליות.												■	נה. <	
לקתה בכוליא אחת - טרפה.	רכיש בר פפא משימיה דרב:											■	נה.	
והוא דמטאי לקותא למקום חריץ	אמרי במערבא:											■	נה.	
והיכא מקום חריץ?											^		נה:	
לחירורא דתותי מתני.											!	◇	נה:	
שאילתינהו לכולהו טרופאי דמערבא, ואמרי לי: הלכתא כרכיש בר פפא, ולית הלכתא כרב עזריא	ר' נחוניא:											■	נה:	
לא אמרן אלא בקולשיה, אבל בסומכיה - טרפה, ואי אישתירי ביה כעובי דינר זהב - כשרה.												■	נה:	
כל הפוסל בריאה - כשר בכוליא, שהרי נקב פסול בריאה, וכשר בכוליא, וכל שכן היכא דכשר בריאה - כשר בכוליא.	אמרי במערבא:											■	נה:	
וכללא הוא הרי מוגלא, דכשר בריאה ופסול בכוליא והרי מים זכין, דכשרים הכא והכא	מתקיף לה ר' תנחומא:											ז	נה:	
טרפות קא מדמית להדיד? אין אומרים בטרפות זו דומה לזו שהרי חותכה מכאן - ומתה, חותכה מכאן וחיתה.	אלא אמר רב אשי:											!	◇	נה:
ומים זכין - כשרים לא אמרן אלא דצילי, אבל עכירי - טרפה.												■	נה:	
וכי צילי נמי, לא אמרן אלא דלא סריח, אבל סריח - טרפה.												■	נה:	
הכוליא שהקטינה, בדקה - עד כפול, בגסה - עד כענבה בינונית.												■	נה:	
(ניטל לחי התחתון)												■	נה. <	
לא שנו אלא שיכולה לחיות על ידי לעיטה והמראה, אבל אינה יכולה לחיות על ידי לעיטה והמראה (טרפה)	רבי זירא:											■	נה:	
ניטלה האם שלה.												■	נה. <	
היא האם, היא טרפחת, והיא שלפוחית.	תנא:											■	נה:	
וחרותה בידי שמים כשרה.												■	נה. <	
איזוהי חרותה? כל שצמקה ריאה שלה, בידי שמים - כשרה, בידי אדם - טרפה	תנו רבנן: [ת"ק]											◆	נה:	
אף בידי כל הבריות.	רבי שמעון בן אלעזר:											◆	נה:	
איבעיא להו, רבי שמעון בן אלעזר ארישא קאי - ולקולא, או אסיפא קאי - ולחומרא?												^	נה:	
חרותה בידי אדם - טרפה	תא שמע, דתניא: [ת"ק]											◆	נה:	
אף בידי כל הבריות.	רבי שמעון בן אלעזר:											◆	נה:	
רבה בר בר חנה הוה קאזיל במדברא, אשכח הנהו דיכרי דצמיק ריאה דידהו, אתא שאיל בי מדרשא												○	נה:	
בקיטא אייתי משיכלי חזירי ומלינהו מיא קרירי ואנחינהו מעת לעת, אי הדרן בריין - בידי שמים היא וכשרה ואי לא - טרפה. בסיתוא, אייתי משיכלי שיחומי ומלינהו מיא פשוירי ואנחינהו מעת לעת, אי הדרא בריא - כשרה ואי לא - טרפה.	אמרו ליה:											■	נה:	

<p>disputants- חולקים- נקודה מרכזית לסיכום וחזרה- central point for summary and review insertion of an earlier segment- מובאה של פסקה קודמת- story- מעשה- O</p>	<p>statement- מימרא- challenge- קושיא- question- שאלה- answer- תירוץ- proof- ראיה-</p>
<p>מקרא-key:</p>	

חולין-אלו טרפות		Talmud Navigator										
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ
הגלודה.												נה: <
הגלודה, רבי מאיר מכשיר	תנו רבנן: [ר"מ]											נה: <
פוסלים.	חכמים:											נה: <
וכבר העיד אלעזר ספרא ויוחנן בן גודגא על הגלודה שפסולה	[אלעזר ספרא ויוחנן בן גודגא]											נה: <
חזר בו רבי מאיר.	רבי שמעון בן אלעזר:											נה: <
מכלל דלרבי שמעון בן אלעזר פליג רבי מאיר בגלודה												נה: <
לא נחלקו ר"מ וחכמים על הגלודה שפסולה, וכבר העיד רבי אושעיא בנו של רבי יהודה הבשם לפני רבי עקיבא משום רבי טרפון על הגלודה שפסולה ואם נשתייר בו כסלע כשרה	והתניא, אמר רבי שמעון בן אלעזר:											נה: <
מאי לא נחלקו לא עמד רבי מאיר במחלוקתו.	רב נחמן בר יצחק:											נה: <
אם נשתייר בו כסלע - כשרה	אמר מר:											נה: <
היכא?												נה: <
על פני השרדה כולה.	רב יהודה אמר שמואל:											נה: <
דאריך וקטין, דכי מצרף לה הוי כסלע, או דלמא, ברוחב סלע על פני השרדה כולה?	איבעיא להו:											נה: <
ברוחב כסלע על פני כל השרדה כולה.	תא שמע, דפריש רבי נהוראי משמיה דשמואל:											נה: <
ראשי פרקים	רבה בר בר חנה:											נה: <
מקום טיבורו	רבי אלעזר בן אנטיגנוס משום רבי אלעזר ברבי ינאי:											נה: <
ניטל מקום השרדה וכולו קיים, ניטל מקום טיבורו וכולו קיים, ניטלו ראשי פרקים וכולו קיים, מאי?	בעי רבי ינאי בר' ישמעאל:											נה: <
תיקו.												נה: <
כל העור כולו מציל בגלודה, חוץ מעור בית הפרסות	רב:											נה: <
אפילו עור בית הפרסות נמי מציל.	רבי יוחנן:											נה: <
עור בית הפרסות, מהו שיציל בגלודה?	בעא מיניה רבי אסי מרבי יוחנן:											נה: <
מציל	אמר ליה: [רבי יוחנן]											נה: <
למדתנו רבינו: אלו שעורותיהן כבשרן עור בית הפרסות	אמר ליה: [רבי אסי]											נה: <
אל תקניטני, שבלשון יחיד אני שונה אותה	אמר ליה: [רבי יוחנן]											נה: <
השוחט את העולה להקטיר כזית מעור של תחת האליה, חוץ למקומו - פסול ואין בו כרת, חוץ לזמנו - פגול, וחייבין עליו כרת	דתניא: [ת"ק]											נה: <
אחד עור בית הפרסות, ואחד עור הראש של עגל הרך, ואחד עור של תחת האליה, וכל שמנו חכמים גבי טומאה אלו שעורותיהן כבשרן להביא עור בית הבושת, חוץ למקומו פסול, ואין בו כרת, חוץ לזמנו - פיגול, וחייבים עליו כרת.	אליעזר בן יהודה איש איבילים אמר משום רבי יעקב, וכן היה רבי שמעון בן יהודה איש כפר עיכוס אומר משום רבי שמעון:											נה: <
ואלו טרפות בעוף:												נה: <
נקובת הוושט, ופסוקת הגרגרת												נה: <

<p>◆ חולקים-disputants ◇ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה-central point for summary and review < מובאה של פסקה קודמת-insertion of an earlier segment O מעשה-story</p>	<p>■ מימרא-statement ⚡ קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראייה-proof</p>
<p>מקרא-key:</p>	

חולין-אלו טרפות		Talmud Navigator										
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ
הכתה חולדה על ראשה מקום שעושה אותה טרפה											◆	גו.
ניקב הקורקבן											◆	גו.
ניקבו הדקין											◆	גו.
נפלה לאור ונחמרו בני מעיה אם ירוקים פסולים, אם אדומים כשרים.											■	גו.
דרסה וטרפה בכותל, או שריצצתה בהמה, ומפרכסת ושהתה מעת לעת, ושחטה כשרה:											■	גו.
מכניס ידו לפנים ובודק אם מבצבץ ועולה טרפה, ואם לאו כשרה.	רב ושמואל ולוי:										◆	גו.
הניחא למאן דאמר: עד דמנקיב קרמא תתאה, אלא למאן דאמר: אינקיב עילאה אע"ג דלא אינקיב תתאה, ניהוש דלמא עילאה אינקיב, תתאה לא אינקיב											⚡	גו.
אי איתא דאינקיב עילאה, תתאה אגב רוככיה מיפקע פקע.											!	גו.
איך בדיקה לחולדה, מפני ששיניה דקות.	זעירי:										■	גו.
וכי שיניה דקות, מאי הוי?											⚡	גו.
מפני ששיניה דקות ועקומות.	רב אושעיא:										!	גו.
כי סליק לנהרדעא שלה להו, דברים שאמרתם לפניכם טעות הן בידי, ברם כך אמרו משמיה דרבי שמעון בן לקיש: בודקין לחולדה ביד, אבל לא במסמר	[זעירי] רבי שמעון בן לקיש:										◆	גו.
אף במסמר	[רבי יוחנן]										◆	גו.
חד בדיק בידא, וחד בדיק במחטא	ובפלוגתא דר"י ורבי נחמיה:										◆	גו.
מאן דבדיק בידא אמר ליה למאן דבדיק במחטא: עד מתי אתה מכלה ממונן של ישראל											■	גו.
אמר ליה מאן דבדיק במחטא למאן דבדיק בידא: עד מתי אתה מאכיל לישראל נבלות											■	גו.
נבלות? והא שחוטה היא											⚡	גו.
אלא: טרפות, שמא ניקב קרום של מוח.											!	גו.
תסתיים, דרבי יהודה הוא דבדיק בידא											■	גו.
דתינא, רבי שמעון בן אלעזר משום רבי יהודה:											■	גו.
בודקין לחולדה ביד, אבל לא במסמר, נשבר העצם אע"פ שלא ניקב קרום של מוח תסתיים.											■	גו.
הא גופא קשיא, אמרת בודקין לחולדה ביד אבל לא במסמר, אלמא: אית ליה בדיקותא, והדר תני נשבר העצם אף על פי שלא ניקב קרום של מוח, אלמא: לית ליה בדיקותא											⚡	גו.
סיפא אתאן לעוף של מים, הואיל ואין לו קרום.											!	גו.
אין לו קרום, סלקא דעתך?											⚡	גו.
אלא: הואיל וקרומן רך.											!	גו.
מר אמר: שמואל בדיק בידא ומכשר והונא חברין אמר: רב בדיק בידא ומכשר	אמר ליה רב נחמן לרב ענן:										■	גו.
טרפות שמנו חכמים בהמה - כנגדן בעוף, יתר עליהן עוף - נשבר העצם אע"פ שלא ניקב קרום של מוח	והתני לוי:										⚡	גו.
ההוא בעוף של מים, הואיל ואין לו קרום	אמר ליה: [רב ענן]										!	גו.
אין לו קרום ס"ד?											⚡	גו.

<p>♦ חולקים-disputants ◊ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה-central point for summary and review < מובאה של פסיקה קודמת-insertion of an earlier segment O מעשה-story</p>	<p>■ מימרא-statement ⚡ קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראייה-proof</p>
מקרא-key:	

חולין-אלו טרפות		Talmud Navigator												
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ		
אלא: הואיל וקרומו רך.												◊	גו.	
ההיא תרנגולתא דהואי בי רב חנא, שדרה לקמיה דרב מתנא, נשבר העצם ולא ניקב קרום של מוח הואי, ואכשרה	[רב מתנא]					■	○					◊	גו.	
טרפות שמנו חכמים בבהמה - כנגדן בעוף, יתר עליהן עוף - נשבר העצם אע"פ שלא ניקב קרום של מוח	א"ל[רב חנא], והתני לוי:					■	⚡					◊	גו.	
התם בעוף של מים, הואיל ואין לו קרום.	אמר ליה:[רב מתנא]									!		◊	גו.	
אין לו קרום ס"ד?											⚡		גו.	
אלא אימא: הואיל וקרומו רך.												!	גו.	
בדיק בשימשא	רב שיזבי										♦	■	◊	גו.
בדיק במיא	רב יימר										♦	■	◊	גו.
בדיק בגילא דחישתא.	רב אחא בר יעקב										♦	■	◊	גו.
הני אווזי דידן, כעוף של מים דמיין.	רב שיזבי:											■	◊	גו:
נפלה לאור.													■	גו:
רבי יוחנן משום רבי יוסי בן יהושע:	שיעור ירוקתן כשיעור נקובתן, מה נקובתן - במשהו, אף ירוקתן - במשהו.												■	גו:
הוריקה כבד כנגד בני מעיים, מהו?	בעא מיניה רב יוסף בריה דרבי יהושע בן לוי מריב"ל:												^	גו:
טרפה.	אמר ליה:[ריב"ל]												!	גו:
ולא יהא אלא ניטלה													⚡	גו:
כיון שהוריקה כבד כנגד בני מעיים - בידוע שנפלה לאור, ונחמרו בני מעיים, וטרפה.	רבא:												!	גו:
ריב"ל הוא ליה ההיא תרנגולת שדריה לקמיה דר' אלעזר הקפר בריבי	[ריב"ל]												○	גו:
ירוקין הו, ואכשרה.	א"ל:[ר' אלעזר הקפר בריבי]												■	גו:
ירוקין פסולין	והאגן תנן:												⚡	גו:
לא אמרו ירוקין פסולין אלא בקורקבן, בלב ובכבד.													!	גו:
באלו בני מעיים אמרו - בקורקבן, בלב ובכבד.	תניא גמי הכי:												■	גו:
רבי יצחק בר יוסף הוא ההוא תרנגולתא, שדרה לקמיה דרבי אבהו	[רבי יצחק בר יוסף]												○	גו:
אדומין הו, וטרפה.	[רבי אבהו]												■	גו:
אדומין כשרים	והאגן תנן:												⚡	גו:
אדומין שהוריקו, וירוקין שהאדימו - טרפה, לא אמרו אדומין כשרים אלא, בלב בקורקבן ובכבד.	אמר ליה:[רבי אבהו]												!	גו:
אדומין שהוריקו, ושלקן וחזרו והאדימו - כשרין, מאי טעמא - קוטרא עייל בהו.	רב שמואל בר חייא אמר רבי מני:												■	גו:
אף אנן נאמר: אדומין שלא הוריקו, ושלקן והוריקו - טרפה, מאי טעמא - איגלאי בהתייהו.	רב נחמן בר יצחק:												■	גו:
הלכך, לא ליכול אינש אלא בשלא	רב אשי:												■	גו:

<p> disputants-חולקים ♦ central point for summary and review-נקודה מרכזית לסיכום וחזרה ◊ insertion of an earlier segment-מובאה של פסקה קודמת < story-מעשה O key-מקרא: </p>	<p> statement-מימרא ■ challenge-קושיא † question-שאלה ^ answer-תירוץ ! proof-ראיה ■ </p>
--	---

חולין-אלו טרפות		Talmud Navigator										
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ
ולא היא, אתווקי ריעותא לא מחזקינן.											◊	גז
דרסה וטרפה בכותל.	[ת"ק]										■	גז
אחת זו ואחת זו צריכה בדיקה.	ר' אלעזר בן אנטיגנוס משום רבי אלעזר בר'										◊	גז
ואלו כשרות בעוף:											■	גז
ניקבה הגררת, או שנסדקה											◊	גז
הכתה חולדה על ראשה מקום שאינו עושה אותה טרפה											■	גז
ניקב הזפק	[ת"ק]									♦	■	גז
אפילו ניטל.	רבי:									♦	■	גז
יצאו בני מעיה ולא ניקבו											■	גז
נשתברו גפיה											■	גז
נשתברו רגליה											■	גז
נמרטו כנפיה	[ת"ק]									♦	■	גז
אם נטלה הנוצה - פסולה.	רבי יהודה:									♦	■	גז
מעשה ברבי סימאי ורבי צדוק שהלכו לעבר שנה בלוד ושבתו באונן, והורו בטרפחת כרבי בזפק.	תנו רבנן: [רבי סימאי ורבי צדוק]										■	גז
הורו בטרפחת - לאיסורא, כרבי בזפק - להתירא, או דילמא, הורו בטרפחת - להתירא כרבי בזפק אבל כרבי בזפק לא סבירא להו?	איבעיא להו:										^	גז
תיקו.											!	גז
גגו של זפק נידון כוושט.	רבה ואיתימא רבי יהושע בן לוי:										■	גז
היכא?											^	גז
כל שנמתח עמו.	רב ביבי בר אבוי:										!	גז
יצאו בני מעיה.											■	גז
לא שנו אלא שלא היפך בהן, אבל היפך בהן - טרפה, דכתיב (דברים ל"ב) הוא עשך ויכוננך - מלמד שברא הקב"ה כונניות באדם, שאם נהפך אחת מהן אינו יכול לחיות.	רבי שמואל בר רב יצחק:										■	גז
הוא עשך ויכוננך - כרכא דכולה ביה ממנו כהניו, ממנו נביאיו, ממנו שריו ממנו מלכו שנאמר (זכריה י') ממנו פנה ממנו יתד וגו'	תניא, היה רבי מאיר אומר:										■	גז
ההוא ארמאה דחזייה לההוא גברא דנפל מאיגרא לארעא, פקעיה כרסיה ונפוק מעייניה, אתייה לבריה ושחטיה קמיה באחוזת עינים, אינגיד איתנח, עול למעייניה וחייטיה לכרסיה.											○	גז
נשתברו רגליה.											■	גז
ההוא צנא דאינקורי דאתיא לקמיה דרבא, בדקיה רבא בצומת הגידין ואכשריה.	[רבא]										■	גז
שמוטת יד בבהמה - כשרה, (שמוטת ירך בבהמה - טרפה), שמוטת ירך בעוף - טרפה שמוטת גף בעוף - טרפה, חיישינן שמא ניקבה הריאה	רב יהודה אמר רב:										♦	גז
תיבדק	שמואל:										♦	גז
תיבדק.	וכן ר' יוחנן:										♦	גז
איך ריאה לעוף	חזקיה:										♦	גז

מִמְרָא-statement קוּשְׁיָא-challenge שְׂאֵלָה-question תִּירוּן-answer רְאִיָּה-proof	חֻלְקִים-disputants נְקוּדָה מְרִכֻזִית לְסִיכּוּם וחזרה-central point for summary and review מּוֹבָאָה שֶׁל פִּסְקָה קוּדְמַת-insertion of an earlier segment מַעֲשֵׂה-story
מִמְרָא-key:	

חולין-אלו טרפות		Talmud Navigator										
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ
יש לו, וישנה כעלה של וורד בין אנפים.	ר' יוחנן:										◊	◊
מאי אין ריאה לעוף?											^	◊
אילימא דלית ליה כלל											!	
והא קא חזינא דאית ליה											ז	
אלא דלא מיטריף ביה											!	◊
טרפות שמנו חכמים בבהמה - כנגדן בעוף, יתר עליהן עוף - נשבר העצם אע"פ שלא ניקב קרום של מוח	והתני לוי:										ז	◊
אלא: אין לו, לא לינפל ולא ליחמר											!	◊
מ"ט?											^	
הואיל ורוב צלעותיה מגינות עליה	רב חנה:										!	◊
והא מדא"ר יוחנן יש לו וישנה כעלה של וורד בין אנפים, מכלל דחזיקיה סבר דלית ליה											ז	◊
אלא אמרי במערבא משמיה דר' יוסי ברבי חנינא:											!	◊
שמוטת ירך בעוף כשרה.	רב הונא אמר רב:											◻
והא רבנן דאתו מפומבדיתא אמרו: רב יהודה משמיה דרב אמר שמוטת ירך בעוף - טרפה	רבה בר רב הונא לרב הונא:										ז	◊
ברי, נהרא נהרא ופשטיה.	אמר ליה: [ר"ה]										!	◊
אזל רבי אבא, אשכחיה לרב ירמיה בר אבא דקא בדיק בצומת הגידין	[רב ירמיה בר אבא]										◻	◊
למה ליה למר כולי האי?	אמר ליה: [רבי אבא]										ז	
שמוטת ירך בעוף כשרה	והא רב הונא אמר רב:										ז	◊
בהמה שנחתכו רגליה מן הארכובה ולמטה - כשרה, מן הארכובה ולמעלה - פסולה וכן שניטל צומת הגידין	אמר ליה: [רב ירמיה בר אבא] אבא! אבא מתניתין ידענא:										!	◊
וכן בעוף.	ואמר רב עלה:										!	◊
אי הכי קשיא דרב אדרב											ז	
אישתיק											○	
דלמא שני לה בין שמוטה לחתוכה?	אמר ליה: [רבי אבא]										!	◊
ואת מפרשת שמעתיה דרב? בפירוש אמר רב שמוטה - כשרה, חתוכה - פסולה, ואל תתמה שהרי חותכה מכאן ומתה חותכה מכאן וחיתה.	אמר ליה: [רב ירמיה בר אבא]										!	◊
כי סליק ר' אבא אשכחיה לרבי זירא דיתיב וקאמר, אמר רב הונא אמר רב: שמוטת ירך בעוף - טרפה, אמר ליה: חיי דמר, מיומא דסליק מר להכא הוה לן פתחון פה קמיה דרב הונא, ושאיילניה, ואמר לן שמוטת ירך בעוף - כשרה, ואשכחתינה נמי לרבי ירמיה בר אבא דיתיב וקא בדיק בצומת הגידין, ואקשי ליה: לא סבר לה מר הא דאמר רב הונא אמר רב שמוטת ירך בעוף - כשרה? א"ל: אנא מתניתין ידענא בהמה שנחתכו רגליה מן הארכובה ולמטה - כשרה, מן הארכובה ולמעלה - פסולה, וכן שניטל צומת הגידין, ואמר רב עלה: וכן בעוף ואמרי ליה: אי הכי קשיא דרב אדרב אישתיק, ואקשי ליה: ודלמא שני ליה לרב בין שמוטה לחתוכה? ואמר ליה: ואת מפרשת שמעתיה דרב בפירוש אמר רב: שמוטה - כשרה, חתוכה -											○	◊
ואת מה בידך?											^	
שמוטת ירך בעוף - טרפה	הכי אמר רב חייא בר אשי אמר רב:										!	◊

<p>◆ חולקים-disputants ◇ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה-central point for summary and review < מובאה של פסקה קודמת-insertion of an earlier segment O מעשה-story</p>	<p>■ מימרא-statement ? קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראייה-proof</p>
מקרא-key:	

חולין-אלו טרפות		Talmud Navigator												
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ		
שמוטת ירך בעוף - טרפה.	וכן אמר ר' יעקב בר אידי א"ר יוחנן:											◇	גז:	
אילמלי הוה רבי יוחנן באתרא דאורו בה חברוותא להתירא, לא פרכיט	ואמר ר' יעקב בר אידי:												◇	גז:
שמוטת ירך בעוף כשרה.	דאמר רבי חנינא אמר רבי:												◇	גז:
ותרנגולת היתה לו לרבי חנינא שנשמטה ירך שלה, והביאה לפני רבי והתירה לו, ומלחה רבי חנינא והוה מורי בה הלכה לתלמידים: זה התיר לי רבי, זה התיר לי רבי.												○	◇	גז:
ולית הלכתא ככל הני שמעתא													◇	גז:
קדירת קנה בכמה?	אלא כי הא דשאל רבי יוסי בן נהוראי את ר' יהושע בן לוי:												◇	גז:
משנה שלמה שנינו עד כאיסר האיטלקי	אמר לו: ריב"ל!												◇	גז:
והלא רחל אחת היתה בשכונתנו שנקדר קנה שלה, ועשו לה קרומין של קנה וחיתה	אמר לו: רבי יוסי בן נהוראי!												◇	גז:
ועל דא את סמיך? והלא הלכה רווחת בישראל שמוטת ירך בעוף - טרפה, ותרנגולת היתה לו לרבי שמעון בן חלפתא שנשמטה ירך שלה, ועשו לה שפופרת של קנה - וחיתה אלא, מאי אית לך למימר - תוך י"ב חדש הוה, הכי נמי: תוך י"ב חדש הוה.	אמר לו: ריב"ל!												◇	גז:
אמרו עליו על רבי שמעון בן חלפתא שעסקן בדברים היה, והיה עושה דבר להוציא מלבו של רבי יהודה												○	◇	גז:
אם ניטלה הגוצה - פסולה	שהיה רבי יהודה אומר:											○	◇	גז:
ותרנגולת היתה לו לרבי שמעון בן חלפתא שניטלה נוצה שלה, והניחה בתנור וטלה עליה במטלית של טרסיים, וגידלה כנפיים האחרונים יותר מן הראשונים.												○	◇	גז:
ודלמא קסבר רבי יהודה טרפה משבחת?												⚡	◇	גז:
אם כן, במידי דמיטרפא בה הגדילה כנפיים האחרונים יותר מן הראשונים?												!	◇	גז:
מאי עסקן בדברים?												^	◇	גז:
דכתיב: (משלי ו') לך אל נמלה עצל ראה דרכיה וחכם אשר אין לה קצין שוטר ומושל תכין בקיץ לחמה אמר: איזיל איחוי אי ודאי הוא דלית להו מלכא אול בתקופת תמוז, פרסיה לגלימיה אקינא דשומשמני, נפק אתא חד מינייהו, אתנח ביה סימנא, על אמר להו נפל טולא, נפקו ואתו, דלייה לגלימיה נפל שמשא, נפלו עליה וקטליה. אמר: שמע מינה, לית להו מלכא, דאי אית להו, הרמנא דמלכא לא ליבעו?	ר' מרשיא:												◇	גז:
ודלמא מלכא הוה בהדייהו? א"נ, הרמנא דמלכא הוה נקיטי, אי נמי בין מלכא למלכא הוה, דכתיב (שופטים י"ז) בימים ההם אין מלך בישראל איש הישר בעיניו יעשה	א"ל רב אחא בריה דרבא לרב אשי:											⚡	◇	גז:
אלא, סמוך אהימנותא דשלמה.													◇	גז:
סימן לטרפה - י"ב חדש.	רב הונא:												◇	גז:
סימן לטרפה - כל שאינה יולדת	מיתיבי: [ת"ק]												◇	גז:
משבחת והולכת - בידוע שהיא כשרה, מתנוונה והולכת - בידוע שהיא טרפה	רשב"ג:												◇	גז:
סימן לטרפה - שלשים יום	רבי:												◇	גז:
והלא הרבה מתקיימות שתיים שלש שנים	אמרו לו:											⚡	◇	גז:
תנאי היא:													◇	גז:
ובגלגלת (עד) שיש בה נקב אחד ארוך, אפילו נקבים הרבה - מצטרפים למלא מקדח	דתנאי: [ת"ק]												◇	גז:
מעשה בענבול באחד שנפחתה לגלגלתו, ועשו לו חידוק של קרויה וחיה.	ר' יוסי בן המשולם:												◇	גז:
משם ראיך ימות החמה היה, וכיון שעברו עליו ימות הצנה מיד מת.	אמר לו ר' שמעון בן אלעזר:											⚡	◇	גז:

♦ חולקים-disputants ◊ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה-central point for summary and review < מובאה של פסקה קודמת-insertion of an earlier segment O מעשה-story ■ מירא-statement ◊ קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראייה-proof	מירא-מקרא: key
---	----------------

חולין-אלו טרפות		Talmud Navigator											
מירא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ	
הלכה - טרפה יולדת ומשכחת.	רב אחא בר יעקב:											◊	נה.
הני ביעי דטרפה - שיחלא קמא - אסירא, מכאן ואילך, הוה ליה זה וזה גורם - ומותר.	אמימר:											◊	נה.
ושוין בביצת טריפה שאסורה, מפני שגדלה באיסור	איתיביה רב אשי לאמימר:											◊	נה.
התם בדספנא מארעא.												!	נה.
ולישני ליה בשיחלא קמא?												◊	נה.
אם כן גדלה, גמרה מיבעי ליה												!	נה.
ולד טרפה ר' אליעזר אומר: לא יקרב לגבי מזבח	אלא הא דתנן: [ר' אליעזר]											◊	נה.
יקרב	ר' יהושע:											◊	נה.
במאי קא מיפלגי?												^	נה.
בשנטרפה ולבסוף עיברה												!	נה.
זה וזה גורם - אסור	ר' אליעזר סבר:											◊	נה.
זה וזה גורם - מותר.	ורבי יהושע סבר:											◊	נה.
אי הכי, אדמיפלגי לגבוה ליפלוגו להדיוט												◊	נה.
להודיעך כחו דר' יהושע, דאפילו לגבוה נמי שרי												!	נה.
ולפלוגו להדיוט להודיעך כחו דרבי אליעזר דאפילו להדיוט נמי אסור												◊	נה.
כה דהיתרא עדיף ליה.												!	נה.
בביצת טרפה שאסורה	ומודים [רבי אליעזר ורבי יהושע]											◊	נה.
בדספנא מארעא, דחד גורם הוא.												!	נה.
רב אחא סבר לה כרב אחא בר יעקב, ומתני לה לדאמימר כדאמרן	[רב אחא]											◊	נה.
רבינא לא סבר לה כדרב אחא בר יעקב, ומתני לה לדאמימר בהאי לישנא:	[רבינא]											◊	נה.
הני ביעי דספק טרפה, דשיחלא קמא - משהינן להו, אי הדרה וטענה - שריין, ואי לא - אסירן	אמימר:											◊	נה.
ומודים בביצת טרפה שאסורה, מפני שגדלה באיסור	איתיביה רב אשי לאמימר:											◊	נה.
התם בשיחלא קמא	אמר ליה: [אמימר]											!	נה.
אם כן גדלה, גמרה מבעי ליה												◊	נה.
תני: גמרה												!	נה.
אלא הא דתנן: [ר' אליעזר]	אלא הא דתנן, ולד טרפה ר' אליעזר אומר: לא יקרב לגבי מזבח											◊	נה.
יקרב	ר' יהושע:											◊	נה.
במאי קא מיפלגי?												^	נה.
כשעיברה ולבסוף נטרפה												!	נה.

<p> disputants- חולקים central point for summary and review-נקודה מרכזית לסיכום וחזרה insertion of an earlier segment- מובאה של פסקה קודמת story- מעשה key-מקרא: </p>	<p> statement- מימרא challenge- קושיא question- שאלה answer- תירוץ proof- ראיה </p>
--	--

חולין-אלו טרפות		Talmud Navigator										
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ
עובר ירך אמו הוא	רבי אליעזר סבר:	◊	■	!	◊							נה.
עובר לאו ירך אמו הוא.	ור' יהושע סבר:	◊	■	!	◊							נה.
אי הכי אדמיפלגי לגבוה, ליפלגו להדיוט				◊	◊							נה.
להודיעך כחו דרבי יהושע				!								נה.
וליפלגו בהדיוט, להודיעך כחו דרבי אליעזר				◊	◊							נה.
כה דהיתרא עדיף ליה.				!								נה.
ודאי בביצת טריפה שאסורה	ומודים [רבי אליעזר ורבי יהושע]			◊								נה.
בדשיחלא קמא				!								נה.
מאי טעמא				^								נה.
גופה היא.				!								נה.
והלכתא: בזכר - כל שנים עשר חדש, בנקבה כל שאינה יולדת.											■	נה.
כל בריה שאין בו עצם - אינו מתקיים י"ב חדש.	רב הונא:										■	נה.
שמע מינה מדרב הונא, הא דאמר שמואל: קישות שהתליע באיביה אסורה, הני תמרי דכדא לבתר תריסר ירחי שתא שריין.	רב פפא:										■	נה.
לית בקא בר יומא, ולית דידבא בת שתא.	רב:										■	נה:
והא אמרי אינשי, שב שני אימרא בקתא מבקא, דאמרה ליה, חזייה לבר מחווא דסחא במיא, וסליק ואיכרך בסדינין, ואותיבת עליה ומצת מיניה, ולא הודעת ל?	אמר ליה רב פפא לאבוי:										◊	נה:
וליטעמך הא דאמרי אינשי, שיתין מני פרזלא תלו ליה לבקא בקורנסיה, מי איכא איהו גופיה כמה הוי? אלא - במני דידהו, הכא נמי - בשני דידהו.	א"ל: [אבוי]										!	נה:
בהמה בעלת ה' רגלים, או שאין לה אלא שלש - ה"ז מום	תנן התם:										■	נה:
לא שנו אלא שחסר ויתר ביד, אבל חסר ויתר ברגל - טרפה נמי הויא	רב הונא:										■	נה:
מאי טעמא											^	נה:
כל יתר כנטול דמי.											!	נה:
ההיא חיותא דהוה לה תרתי סניא דיבי											○	נה:
אייתוהו לרבינא, וטרפה מדרב הונא	[רבינא]										○	נה:
ואי שפכן להדי - כשרה.											■	נה:
ההיא גובתא דהוה נפקא מבי כסי להובלילא											○	נה:
סבר רב אשי למיטרפה	[רב אשי]										○	נה:
כל הני חייו ברייתא הכי אית להו.	רב הונא מר בר חייא לרב אשי:										◊	נה:
ההוא גובתא דהוה מעברא מבי כסי לכרסא											○	נה:
סבר מר בר רב אשי לאכשורה	[רב אשי]										○	נה:
אטו כולהו בחדא מחיתא מחתינהו? היכא דאתמר - אתמר, היכא דלא אתמר - לא אתמר.	אמר ליה רב אושעיא:										◊	נה:

<p>◆ חולקים-disputants ◊ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה-central point for summary and review < מובאה של פסקה קודמת-insertion of an earlier segment O מעשה-story</p>	<p>■ מימרא-statement ⚡ קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראייה-proof</p>
מקרא-key:	

חולין-אלו טרפות		Talmud Navigator												
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ		
העיד נתן בר שילא רב טבחיא דציפורי לפני רבי על שני בני מעים היוצאין מן הבהמה כאחד שהיא טרפה, וכנגדן בעוף - כשרה	[נתן בר שילא]											◊	נה:	
במה דברים אמורים - שיוצאין בשני מקומות, אבל יוצאין במקום אחד וכלין עד כאצבע - כשרה.													◊	נה:
פליגי בה רב אמי ורב אסי														נה:
הוא דהדרי וערבי	חד אמר [רב אמי/רב אסי]											◆	◊	נה:
אע"ג דלא דהרי וערבי.	וחד אמר [רב אמי/רב אסי]											◆	◊	נה:
בשלמא למאן דאמר הוא דהרי וערבי, היינו דקתני עד כאצבע, אלא למאן דאמר אע"ג דלא דהרי וערבי, מאי עד כאצבע?												⚡		נה:
עד כאצבע מלמטה.												!		נה:
אם ניטלה הנוצה פסולה.	ר' יהודה:												◊	נה:
ר' יהודה ור' ישמעאל אמרו דבר אחד	רבי יוחנן:											◆	◊	נה:
ר' יהודה - הא דאמרן														נה:
ר' ישמעאל - דתנן, רבי ישמעאל אומר: הנוצה מצטרפת.	[רבי ישמעאל]												◊	נה:
דילמא לא היא עד כאן לא קאמר ר' יהודה הכא, אלא לענין טרפה, דליכא מידי מגין עליה, אבל לענין איפגולי כרבנן סבירא ליה, ועד כאן לא קאמר רבי ישמעאל התם אלא לענין איפגולי, אבל לענין טרפה - אגוני לא מגין.	רבא:											⚡	◊	נה:
אחוזת הדם, והמעושנת, והמצוננת, ושאכלה הרדופני, ושאכלה צואת תרנגולים, או ששתת מים הרעים - כשרה													■	מ
אכלה סם המות, או שהכישה נחש - מותרת משום טרפה, ואסורה משום סכנת נפשות.													■	נה:
הלעיטה חלתית - טרפה, מ"ט - דמינקבה להו למעיינה.	שמואל:												■	ג
אחוזת הדם, והמעושנת, ושאכלה הרדופני, ושאכלה צואת תרנגולים, ושתת מים הרעים, הלעיטה תיעה, חלתית ופלפלין, אכלה סם המות - כשרה הכישה נחש, או שנשכה כלב שוטה - מותרת משום טרפה, ואסורה משום סכנת נפשות	מתיב רב שיובי:												⚡	◊
קשיא חלתית אחלתית, קשיא סם המות אסם המות													⚡	נה:
חלתית אחלתית לא קשיא: כאן - בעליו, כאן - בקרטיין.													!	◊
סם המות אסם המות לא קשיא: הא - דידה, הא - דאדם.													!	◊
סם המות דבהמה היינו הרדופני?													⚡	◊
תרי גווני סם המות.													!	◊
מאי תיעה?													^	◊
עיקרא דמריירא.	רב יהודה:												!	◊
האי מאן דאכל תלתא חלתית אליבא ריקנא - מישתלח משכיה.	רב יהודה:												■	◊
בדידי הוה עובדא, ואכלי חד תקלא חלתיתא, ואי לא דיתבי במיא - מישתלח משכאי, וקיימתי בעצמי (קחלת ז') החכמה תחיה בעליה.	ר' אבהו:												○	◊
האי מאן דאכיל שיתסרי ביעי, וארבעי אמגוזי, ושב בוטייתא דפרחי, ושתי רביעיתא דדובשא בתקופת תמוז אליבא ריקנא - מתעקר תליא דליביה.	רב יוסף:												■	◊
ההוא בר טביא דאתא לבי ריש גלותא, דהוה מפסק כרען בתרייתא בדקיה רב בצומת הגידין ואכשריה, סבר למיכל מיניה באומצא	[רב]												○	◊
לא הייש מר לניקורי?	א"ל שמואל:												⚡	◊

<p>♦ חולקים-disputants ◊ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה-central point for summary and review < מובאה של פסקה קודמת-insertion of an earlier segment O מעשה-story</p>	<p>■ מימרא-statement ⚡ קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראייה-proof</p>
מקרא-key:	

חולין-אלו טרפות		Talmud Navigator										
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ
מאי תקנתא?	א"ל: [רב]								א			נט.
נותביה בתנורא, דאיהו בדיק נפשיה									!			נט.
אותביה, נפל תילחי תילחי.									o			נט.
קרי שמואל עליה דרב: (משלי י"ב) לא יאונה לצדיק כל און										■		נט.
קרי רב עליה דשמואל: (דניאל ד') כל רז לא אנס לך.										■		נט.
סימני בהמה וחיה נאמרו מן התורה, וסימני העוף לא נאמרו, אבל אמרו חכמים: כל עוף הדורס - טמא, כל שיש לו אצבע יתירה, וזפק, וקורקבנו נקלף - טהור												נט.
כל עוף החולק את רגליו - טמא.	ר' אלעזר בר' צדוק:											נט.
ובחגבים: כל שיש לו ארבע רגלים, וארבע כנפים, וקוצולים, וכנפיו חופין את רובו												נט.
ושמו חגב.	רבי יוסי:											נט.
ובדגים: כל שיש לו סנפיר וקשקשת												נט.
שני קשקשין וסנפיר אחד	רבי יהודה:											נט.
ואלו הן קשקשין - הקבועין בו, וסנפירים - הפורח בהן.												נט.
אלו הן סימני בהמה: (ויקרא י"א) כל בהמה מפרסת פרסה וגו', כל בהמה שמעלת גרה, בידוע שאין לה שינים למעלה - וטהורה.	תנו רבנן:											נט.
וכללא הוא? והרי גמל דמעלה גרה הוא, ואין לו שינים למעלה - וטמא												נט.
גמל ניבי אית ליה.												נט.
והרי בן גמל דניבי נמי לית ליה ותו, הרי שפן וארנבת דמעלת גרה הן, ויש להן שינים למעלה - וטמאין ועוד, שינים מי כתיבי באורייתא?												נט.
אלא הכי קאמר: כל בהמה שאין לה שינים למעלה - בידוע שהיא מעלת גרה, ומפרסת פרסה וטהורה.												נט.
ולבידוק בפרסותיה												נט.
כגון שהיו פרסותיה חתוכות, וכדרב חסדא												נט.
היה מהלך במדבר ומצא בהמה שפרסותיה חתוכות - בודק בפיה, אם אין לה שינים למעלה - בידוע שהיא טהורה, אם לאו - בידוע שהיא טמאה, ובלבד שיכיר גמל.	דאמר רב חסדא:											נט.
גמל? ניבי אית ליה												נט.
אלא: ובלבד שיכיר בן גמל												נט.
לאו אמרת איכא בן גמל? איכא נמי מינא אחרינא דדמי לבן גמל												נט.
(ויקרא י"א) ואת הגמל כי מעלה גרה הוא, שליט בעולמו ידוע שאין לך דבר מעלה גרה וטמא אלא גמל, לפיכך פרט בו הכתוב הוא.	לא ס"ד, דתני דבי ר' ישמעאל:											נט.
היה מהלך בדרך ומצא בהמה שפיה גמום, בודק בפרסותיה, אם פרסותיה סדוקות - בידוע שהיא טהורה, אם לאו - בידוע שהיא טמאה, ובלבד שיכיר חזיר.	ואמר רב חסדא:											נט.
לאו אמרת איכא חזיר? איכא נמי מינא אחרינא דדמיה לחזיר												נט.
לא ס"ד, דתנא דבי ר' ישמעאל: (ויקרא י"א) ואת החזיר כי מפריס פרסה הוא, שליט בעולמו ידוע שאין לך דבר שמפריס פרסה וטמא אלא חזיר, לפיכך פרט בו הכתוב הוא.	לא ס"ד, דתני דבי ר' ישמעאל:											נט.
היה מהלך במדבר, ומצא בהמה שפיה גמום ופרסותיה חתוכות, בודק בבשרה אם מהלך שתי וערב - בידוע שהיא טהורה, ואם לאו - בידוע שהיא טמאה, ובלבד שיכיר ערוד.	ואמר רב חסדא:											נט.
לאו אמרת איכא ערוד? איכא נמי מינא אחרינא דדמיה לערוד												נט.

<p>◆ חולקים-disputants ◇ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה-central point for summary and review < מובאה של פסקה קודמת-insertion of an earlier segment O מעשה-story</p>	<p>■ מימרא-statement ? קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראייה-proof</p>
מקרא-key:	

חולין-אלו טרפות		Talmud Navigator										
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ
גמירי דליכא.											!	◇
והיכא בודק?											^	◇
בכנפי העוקץ.	אבוי ואיתימא רב חסדא:										!	◇
סימני חיה.												■
אלו הן סימני חיה	ת"ר:											■
חיה בכלל בהמה היא לסימנין											ז	◇
להתיר חלבה, והכי קאמר: אלו הן סימני חיה שהלבה מותר - כל שיש לה קרנים וטלפים.	רבי זירא:										!	◇
יש לה קרנים - אי אתה צריך לחזור על טלפים, יש לה טלפים - צריך אתה לחזור על קרנים, וקראש אע"פ שאין לו אלא קרן אחת מותר.	רבי דוסא:										■	◇
כללא הוא? והרי עז, דיש לו קרנים וטלפים - וחלבו אסור											ז	◇
כרוכות בעינן											!	◇
והרי שור, דכרוכות - וחלבו אסור											ז	◇
הרוקות בעינן											!	◇
והרי עז, דחרוקות - וחלבו אסור											ז	◇
מפוצלות בעינן											!	◇
והרי צבי, דאין מפוצלות - וחלבו מותר											ז	◇
חדורות בעינן.											!	◇
הלכך: היכא דמיפצלא - לא דינא ולא דיינא, היכא דלא מיפצלא - בעינן כרוכות חדרות וחרוקות, והוא דמיבלע חירקיייהו											■	◇
והיינו ספיקא דעיזא כרכוז.											■	◇
ההיא עיזא כרכוז הואי בי ריש גלותא, דעקור מלא צנא דתרבא מינה רב אחאי אסר	[רב אחאי:]	○	■	◆								◇
רב שמואל בריה דרבי אבהו אכל מיניה, קרי אנפשיה: (משלי י"ח) מפרי פי איש תשבע בטנו.	רב שמואל בריה דרבי אבהו:]	○	■	◆								◇
הלכתא כוותיה דשמואל בריה דרבי אבהו, והוהרו ברבינו אחאי, שמאיר עיני גולה הוא.	שלחו מתם:										■	◇
וקראש אע"פ שאין לו אלא קרן אחר מותר.												■
קראש - טביא דבי עילאי, טגרס - אריא דבי עילאי.	רב יהודה:											■
תשע אמהתא הוי בין אונא לאונא דאריא דבי עילאי.	רב כהנא:											■
שיתסר אמהתא הוי משכיה דטביא דבי עילאי.	רב יוסף:											■
אלהיכם כאריה מתיל, דכתיב (עמוס ג') אריה שאג מי לא יירא מאי רבותיה? פרשא קטיל אריא יהושע בן חנניה:	אמר ליה קיסר לר' יהושע בן חנניה:										○	◇
אמר ליה: לאו כהאי אריא מתיל, כאריא דבי עילאי מתיל.	[ר' יהושע בן חנניה]										○	◇
אמר ליה: בעינא דמיהזית ליה ניהל?											○	◇
אמר ליה: לא מצית חזית ליה	[ר' יהושע בן חנניה]										○	◇

<p>◆ חולקים-disputants ◇ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה-central point for summary and review < מובאה של פסקה קודמת-insertion of an earlier segment O מעשה-story</p>	<p>■ מימרא-statement ⚡ קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראיה-proof</p>
מקרא-key:	

חולין-אלו טרפות		Talmud Navigator											
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ	
אמר ליה: איברא, חזינא ליה												○	ט:1
בעא רחמי, אתעקר מדוכתי, כי הוה מרחיק ארבע מאה פרסי ניהם חד קלא - אפילו כל מעברתא, ושורא דרומי נפל, אדמרחק תלת מאה פרסי ניהם קלא אחרינא - נתור ככי ושינו דגברי, ואף הוא נפל מכורסייא לארעא.	[ר' יהושע בן חנניה]											○	ט:2
א"ל: במטותא מינך, בעי רחמי עליה דלהדר דלדוכתי.												○	ט:3
בעא רחמי עליה, ואהדר ליה לאתריה.	[ר' יהושע בן חנניה]											○	ט:4
אמר ליה קיסר לר' יהושע בן חנניה: בעינא דאיחזי לאלהיכון												○	ט:5
[ר' יהושע בן חנניה] א"ל: לא מצית חזית ליה,												○	ט:6
א"ל: איברא, חזינא ליה												○	ט:7
[ר' יהושע בן חנניה] אזל אוקמיה להדי יומא בתקופת תמוז, א"ל: איסתכל ביה												○	ט:8
א"ל: לא מצינא												○	ט:9
א"ל: יומא, דחד משמשי דקיימי קמי דקודשא בריך הוא אמרת לא מצינא לאיסתכלא ביה, שכניה לא כל שכנ	[ר' יהושע בן חנניה]											○	ט:10
אמר ליה קיסר לרבי יהושע בן חנניה: בעינא דאיצבית ליה נהמא לאלהיכון												○	ט:11
[ר' יהושע בן חנניה] אמר ליה: לא מצית, אמאי? נפישו חילוותיה												○	ט:12
א"ל: איברא												○	ט:13
אמר ליה: פוק צבית לגידי דרביתא, דרויחא עלמא	[ר' יהושע בן חנניה]											○	ט:14
טרח שיתא ירחי קייטא - אתא זיקא כנשיה לימא, טרח שיתא ירחי דסיתוא - אתא מיטרא טבעיה בימא.												○	ט:15
א"ל: מאי האי?												○	ט:16
אמר ליה: הני כנושיא זלוחאי דאתו קמיה	[ר' יהושע בן חנניה]											○	ט:17
א"ל: אי הכי, לא מצינא.												○	ט:18
א"ל בת קיסר לר' יהושע בן חנניה: אלהיכון נגרא הוא, דכתיב (תהלים ק"ד) המקרה במים עליותיו, אימא ליה דנעביד לי חדא מסתוריתא												○	ט:19
אמר: לחי												○	ט:20
בעא רחמי עליה ואינגעה, אותבה בשוקא דרומי ויהבי לה מסתוריתא דהווי נהיגי דכל דמנגע ברומי יהבו ליה מסתוריתא, ויתב בשוקא, וסתר דוללי, כי היכי דליחזו אינשי וליבעי רחמי עליה												○	ט:21
יומא חד הוה קא חליף התם, הות יתבא וסתר דוללי בשוקא דרומאי												○	ט:22
אמר לה: שפירתא מסתוריתא דיהב ליך אלהי	[ר' יהושע בן חנניה]											○	ט:23
אמרה ליה: אימא ליה לאלהיך לשקול מאי דיהב לי												○	ט:24
אמר לה: אלהא דידן מיהב יהיב, משקל לא שקיל.	[ר' יהושע בן חנניה]											○	ט:25
שור - כרסתן, ופרסתן, רב רישיה, ורב גנבותיה, - וחילופא בחמרא.	רב יהודה:											■	ט:26
למאי נפקא מינה?												?	ט:27
למקח וממכר.												!	ט:28

<p>◆ חילוקים-disputants ◊ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה-central point for summary and review < מובאה של פסקה קודמת-insertion of an earlier segment O מעשה-story</p>	<p>■ מימרא-statement ⚡ קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראיה-proof</p>
מקרא-key:	

חולין-אלו טרפות		Talmud Navigator										
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ
שור שהקריב אדם הראשון, קרן אחת היתה לו במצחו, שנאמר (תהלים ס"ט) ותיטב לה' משור פר מקרין מפריס.	ואמר רב יהודה:											◊
מקרין - תרתי משמע												⚡
מקרן כתיב.	רב נחמן:											◊
שור שהקריב אדם הראשון, קרניו קודמות לפרסותיו, שנאמר, ותיטב לה' משור פר מקרין מפריס, מקרין - ברישא, והדר - מפריס.	ואמר רב יהודה:											◊
מסייע ליה לר' יהושע בן לוי												■
כל מעשה בראשית - בקומתן נבראו, בדעתן נבראו, בצביונם נבראו שנאמר (בראשית ב') ויכולו השמים והארץ וכל צבאם, אל תקרי צבאם אלא: צביונם.	דאמר ריב"ל:											◊
(תהלים ק"ז) יהי כבוד ה' לעולם ישמח ה' במעשיו, פסוק זה, שר העולם אמרו בשעה שאמר הקב"ה (בראשית א') למינהו באילנות, נשאו דשאים קל וחומר בעצמן: אם רצונו של הקב"ה בערבוביא, למה אמר למינהו באילנות? ועוד ק': ומה אילנות שאין דרכן לצאת בערבוביא, אמר הקב"ה למינהו, אנו עאכ"ו מיד כל אחד ואחד יצא למינו. פתח שר העולם ואמר: יהי כבוד ה' לעולם ישמח ה' במעשיו.	דרש רבי חנינא בר פפא:											◊
הרכיב שני דשאים זה על גב זה לר' חנינא בר פפא, מהו? כיון דלא כתב בהו למינהו - לא מיחייב, או דילמא: כיון דהסכים אידיהו - כמאן דכתיב בהו למינהו דמיא?	בעי רבינא:											◊
תיקו.												■
כתיב: (בראשית א') ויעש אלהים את שני המאורות הגדולים וכתיב: את המאור הגדול ואת המאור הקטן	רבי שמעון בן פזי רמי:											⚡
אמרה ירח לפני הקב"ה: רבש"ע, אפשר לשני מלכים שישתמשו בכתר אחד?	[רבי שמעון בן פזי]											◊
אמר לה: לכי ומעטי את עצמך												◊
אמרה לפניו: רבש"ע, הואיל ואמרתי לפניך דבר הגון, אמעיט את עצמי?												◊
אמר לה: לכי ומשול ביום ובלילה												◊
אמרה ליה: מאי רבותיה, דשרגא בטיהרא מאי אהני?												◊
אמר לה: זיל, לימנו כך ישראל ימים ושנים												◊
אמרה ליה: יומא נמי, אי אפשר דלא מנו ביה תקופותא, דכתיב (בראשית א') והיו לאותות ולמועדים ולימים ושנים												◊
זיל, ליקרו צדיקי בשמיך: (עמוס ז') יעקב הקטן שמואל הקטן (שמואל א' י"ז) דוד הקטן.												◊
חזייה דלא קא מיתבא דעתה, אמר הקב"ה: הביאו כפרה עלי שמיעטתי את הירח												◊
מה נשתנה שעיר של ראש חדש שנאמר בו (במדבר כ"ה) לה' - אמר הקב"ה: שעיר זה יהא כפרה על שמיעטתי את הירח.	היינו דאמר ר"ש בן לקיש:											◊
כתיב: (בראשית א') ותוצא הארץ דשא בתלת בשבתא, וכתיב, (בראשית ב') וכל שיח השדה טרם יהיה בארץ במעלי שבתא	רב אסי רמי:											⚡
מלמד שיצאו דשאים ועמדו על פתח קרקע, עד שבא אדם הראשון ובקש עליהם רחמים, וירדו גשמים וצמחו ללמדך: שהקב"ה מתאוה לתפלתן של צדיקים.	[רב אסי]											◊
רב נחמן בר פפא הויא ליה ההיא גינתא, שדי ביה ביורני ולא צמח, בעא רחמי - אתא מיטרא וצמח, אמר: היינו דרב אסי.	[רב נחמן בר פפא]											■
(דברים י"ד) השטועה - בריה בפני עצמה היא, שיש לה שני גבין ושני שדראות	רב חנן בר רבא:											◊
וכי משה רבינו קניגי היה או בליסטרי היה?												◊
מכאן תשובה לאומר אין תורה מן השמים												◊
זיל כתוב קניגי ובליסטרי באגדתך, ופרשה.	א"ל רב הסדא לרב תחליפא בר אבינא:											◊
(יהושע י"ג) (ואת) חמשת סרני פלשתים העזתי והאשדודי האשקלוני הגתי והעקרוני העזים												◊

<p>◆ חולקים-disputants ◊ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה-central point for summary and review < מובאה של פסקה קודמת-insertion of an earlier segment O מעשה-story</p>	<p>■ מימרא-statement ^ קושיא-challenge ! שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראייה-proof</p>
מקרא-key:	

חולין-אלו טרפות		Talmud Navigator											
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ	
אמר חמשה וחשיב שיתא											ז	ס:	
ארונקי שלהן חמשה.	ר' יונתן:	◆	■	!	◊							ס:	
כתוב ארונקי באגדתך, ופרשה.	א"ל רב חסדא לרב תחליפא בר אבינא:			○								ס:	
ופליגא דרב, דאמר רב: עוים מתימן באו	[רב]	◆	■									ס:	
עוים מתימן באו, ולמה נקרא שמן עוים - שעיותו את מקומן	תניא נמי הכי:	■										ס:	
ד"א: עוים - שאיוו לאלהות הרבה.			■									ס:	
ד"א: עוים - שכל הרואה אותם אוחותו עוית			■									ס:	
ואית להו שיתסרי דרי שיני לכל חד וחד.	רב יוסף:		■									ס:	
הרבה מקראות שראויין לשרוף והן הן גופי תורה	ר"ש בן לקיש:										■	ס:	
(דברים ב') והעוים היושבים בחצרים עד עזה											■	ס:	
מאי נפקא לן מינה?											ז	ס:	
מדאשבעיה אבימלך לאברהם (בראשית כ"א) אם תשקוד לי ולניני ולנכדי, אמר הקב"ה ליתו כפתורים, ליפקו מעוים דהיינו פלשתים, וליתו ישראל ליפקו מכפתורים.											!	ס:	
כיוצא בדבר אתה אומר, (במדבר כ"א) כי חשבון עיר סיחון מלך האמורי היא והוא נלחם במלך מואב וגו'											■	ס:	
מאי נפקא מינה?											ז	ס:	
דאמר להו הקב"ה לישראל, (דברים ב') אל תצר את מואב, אמר הקב"ה: ליתי סיחון - ליפוק ממואב, וליתו ישראל - וליפקו מסיחון											!	ס:	
עמון ומואב טיהרו בסיחון.	והיינו דאמר רב פפא:										■	ס:	
(דברים ג') צידונים יקראו לחרמון שריון											■	ס:	
שניר ושריון - מהרי ארץ ישראל, מלמד שכל אחד ואחד מאומות העולם הלך ובנה לו כרך גדול לעצמו, והעלה לו על שם הרי ארץ ישראל, ללמדך: שאפילו הרי ארץ ישראל חביבין על האומות העולם.	תנא:										■	ס:	
כיוצא בו (בראשית מ"ז) ואת העם העביר אותו לערים											■	ס:	
מאי נפקא מינה											ז	ס:	
דלא ליקרו לאחיו גלוותא.											!	ס:	
סימני העוף לא נאמרו.											■	< ס:	
ולא?											ז	ס:	
(ויקרא י"א) נשר מה נשר מיוחד, שאין לו אצבע יתרה, וזפק, ואין קורקבנו נקלף ודורס ואוכל - טמא, אף כל כיוצא בו - טמא, תורין שיש להן אצבע יתרה, וזפק, וקורקבן נקלף, ואין דורסין ואוכלין - טהורין, אף כל כיוצא בהן טהורין	והתניא:										■	ז	ס:
לא נאמר פירושן מדברי תורה, אלא מדברי סופרים.	אביי:										!	ס:	